

alt, més honorós i més digne d'apreci que'ls altres, puig si treballèm en profit d'ells o els hi prestèm el nostre ajut actuèm en gran bé de tots. Per això als nostres savis, als nostres artistes, als nostres bons estadistes, tenim de retre homenatge d'amor i d'apoi, puig son dons que envia Déu a la nostra Pàtria.

Però tenim el gran defecte la majoria dels mortals (dels vicis en fem costums) de despreciar o no tenir en tanta estima als nostres homes il·lustres com als estrangers, pels quins sentim una estranya admiració i afecte, amb la singularitat de que, com de més lluny son millor, si poden esser russos que no siguin alemanys. Això es un entrebanc pels homes més enlairats de nostra terra els quins, amb el sublim i inexplicable desig de fer bé als altres, es troben en part isolats dels seus compatricis i censurats i escarnits per la caterva d'envejosos i ignorants que com malediccions de Déu es revelen contra tota idea que representi grandesa o abnegació.

O sinó fem un exàmen de nostre consciència per a mirar les coses profitoses en les quines no prestèm apoi i veurèm quantes i quantes societats o personatges a quins podríem ajudar; negligentment abandonèm sense atinar que això resulta en perjudici propi.

Fixem-s'hi i veurèm en nostra terra grans homes completament abandonats. Encara dol lo passat a n'el gran musicògraf Pedrell al qui al nostre poble amb un magnific enterro va creure haver pagat del tot la seva tasca esmerçada en glòria i profit de Catalunya. Al present encare hi ha el gran mestre Nicolau, un dels homens més inclits del mon musical, a qui tenim quasi oblidat, lo mateix que al gran Manén, violinista, pianista i compositor i molts d'altres quins han passejat triomfalment el nom de Catalunya per tot el món, demostrant arreu que al Mediterrà hi ha un troç de terra que sab fer homes grans i portar-se com un poble dels més avençats.

Per això el qui vulgui ésser un bon patriota té de contribuir amb totes les seves forces en ajudar als homes preclars de la Pàtria, en venerar-los i admirar-los tant com als estrangers, de manera que això sigui un encoratjament per ells i ademés pels nobles i esforços joves que seguint ses petjades seràn naturalment les glòries de demà.

Apoiar tot lo que signifiqui virtut i cultura però que sigui d'una manera noble i sense viures egoistes, fins arribar al sacrifici si és convenient.

¡Això és estimar la Pàtria!